

313. Markowski Michał, naucz. Buczacz.
 314. Mazur Józef, prof. gimn. Stanisławów.
 315. Nowak Rudolf, kand. naucz. Cieszyn.
 316. Orzechowski Adam, naucz. Buczacz.
 317. Połoszynowicz Włodzimierz, słuch. praw. Lwów.
 318. Anna z Działyńskich hr. Potocka. Rymanów.
 319. Rossowski Stanisław, redaktor „Słowa Polskiego”. Lwów.
 320. Schleyen Artur, inżynier. Lwów.
 321. Służewski Włodzimierz, prof. gimn. Buczacz.
 322. Dr. Wacław Sobierański, prof. uniw. Lwów.
 323. Dr. Szamed Izidor, lekarz. Lwów.
 324. Teliszewski Konstanty, ek. notaryusz. Buczacz.
 325. Tyczyński Stefan, słuch. praw. Lwów.
 326. Wiszniewski Michał, naucz. Buczacz.
 327. Wolska Marya. Lwów.
 328. Zjednoczenie. Stowarzysz. kształcącej się młodzieży we Lwowie.
-

LUCYAN MALINOWSKI

Dnia 15. stycznia br. umarł L. Malinowski, profesor filologii słowiańskiej uniw. Jagiellońskiego. Urodzony r. 1839. w Jaroszewicach w Lubelskiem, uczęszczał do gimnazjum w Lublinie, zkąd po złożeniu egzaminu dojrzałości udał się na uniwersytet warszawski, w którym słuchał filologii słowiańskiej. Otrzymałszy stopień magistra filologii, udał się do Jeny, Berlina. Petersburga i Krakowa, gdzie otrzymał miejsce suplenta przy gimnazjum Św. Anny. W roku 1872. uzyskał w Lipsku stopień doktora, na podstawie rozprawy doktorskiej p. t. Ueber die Oppeln'sche Mundart in Ober-Schlesien, do której zebrał materiał językowy w podróży, odbytej r. 1869. po Górnym Szląsku i Węgrzech. Powołany na katedrę filologii słowiańskiej do Krakowa r. 1877., został wybrany członkiem czynnym Akademii umiejętności r. 1880. a 1882. sekretarzem Wydziału filologicznego, na którym stanowisku pozostał aż do śmierci.

Działalność naukowa śp. Malinowskiego obracała się około badań nad językiem polsk. w dwojakim kierunku: z jednej strony badał język staropolski, wydawał jego zabytki starodawne w krytycznem opracowaniu, z drugiej strony przedmiotem jego pracy był język dzisiejszy, mianowicie jego narzecza ludowe. Na tem polu położył Mal. rzeczywiste zasługi. W pracach swych odznaczał się wielką sumiennością i gruntownością, zbierał materiał gwarowy nie tylko bezpośrednio z ust ludu, ale także opracowywał go na podstawie czy to drukowanych źródeł, czy też dostarczonych zapisków przez swych uczniów. Sam rozmiłowany w badaniach gwar ludowych, umiał zamilowanie to obudzić także w swych uczniach, z których niejeden zaznaczył się pięknym przyczynkiem na polu filologii polskiej. Przedwczesna śmierć śp. Mal. pozbawiła naukę polską wydatnej siły, której brak odczuwają wszyscy, którym język ojczysty jest drogi, a w którego historii imię Malinowskiego pięknymi zapisało się zasługami.